

Carrer Portal Nou, 7 - GIRONA
Tel. 972 22 50 44
www.cinematruffaut.com
a.e: info@cinematruffaut.com

MEMBRE DE LA XARXA

Loving Vincent

Polònia, 2017

Direcció: Dorota Kobiela

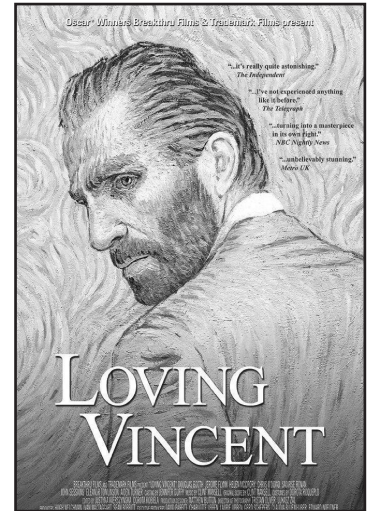
Amb les veus de: Douglas Booth,
Helen McCrory, Saoirse Ronan, Aidan
Turner, Eleanor Tomlinson

Durada: 95 minuts

Gènere: animació

Idioma: anglès

Data d'estrena: 09/02/2018

L'univers estètic de Van Gogh cobra vida a la gran pantalla

Poques vegades la frase "aquesta pel·lícula és un autèntic esdeveniment" tindrà més sentit que a propòsit de l'estrena de "Loving Vincent". No és gens exagerat assegurar que el treball fet per l'immens equip humà dirigit pels polonesos Dorota Kobiela i Hugh Welchman és una fita extraordinària en l'animació cinematogràfica. De fet, l'origen de la idea prové de Kobiela, cineasta però gran aficionada a la pintura, que buscava un projecte en què pogués associar aquestes dues disciplines artístiques. Quan va contactar amb Welchman -guanyador el 2008 d'un Oscar al millor curtmetratge d'animació- van pensar en desenvolupar un curt al voltant de la figura de Van Gogh, que a tots dos els apassionava. El projecte, però, es va anar fent gran fins a culminar en aquest llargmetratge únic, nominat a l'Oscar al millor llarg d'animació aquest 2018, que ha meravellat els espectadors dels cinemes de mig món i que s'ha convertit en un dels esdeveniments de la temporada.

Les tres principals dificultats del duet Kobiela/Welchman per tirar endavant el projecte tenien a veure amb el guió (com desenvolupar una trama al voltant de la figura de Van Gogh), amb la tècnica (com transferir l'estètica de Van Gogh a la pantalla de forma animada) i amb el finançament (com convèncer els productors d'invertir en un projecte que era molt difícil d'explicar i de visualitzar). Tot el procés d'elaboració els ha portat 5 anys i mig de feina. Pel que fa al guió, la decisió final va ser centrar la trama en els darrers dies de la vida del pintor, plantejats com una mena de thriller detectivesc en el que diferents punts de vista de personatges que el van conèixer intenten posar llum al final de la vida del pintor holandès que el va portar finalment al suïcida. L'excusa argumental és una carta, recollida pel metge que el va atendre, que el pintor havia adreçat al seu germà Theo.

Sobre aquesta mínima base argumental, i després d'una intensa tasca de reconstrucció documental dels

detalls de la seva vida, Kobiela i Welchman van tardar pràcticament dos anys en enllestir una primera versió del guió, mentre anaven avançant en les solucions tècniques que podien permetre'ls posar en pràctica la proposta estètica que estaven buscant. La seva decisió final va ser d'extrema dificultat: fer la pel·lícula a partir de milers de quadres inspirats en l'estil de Van Gogh. Per portar-ho a terme van haver de reclutar un total de 125 pintors (80 dels quals polonesos, la resta vinguts de diferents llocs del món després d'un càsting) que van concentrar en tres centres de producció: Gdansk, Wroclaw i Atenes. Pels 90 minuts de pel·lícula es van haver de pintar 65.000 quadres originals, pràcticament un per fotograma, a raó de 12 fotogrames per segon de pel·lícula. Un autèntic "tour de force" col·lectiu que a més es va anar combinant amb un treball d'actors amb la tècnica "live action" (interpretació dels actors amb una pantalla virtual de fons verd) que servia de base per l'animació pictòrica.

A partir d'unes primeres mostres de material animat, Kobiela i Welchman van començar a resoldre la tercera dificultat, el finançament. Els resultats, que eren innovadors i brillants, van permetre entrar els suficients inversors com per tirar endavant un projecte col·lectiu tan gran i complex. El resultat final és una pel·lícula única, extraordinàriament original i hipnòtica, que pràcticament no es pot equiparar a cap altre film de la història del cinema. Un film que no només entusiasmarà als amants de la pintura de Van Gogh sinó que hauria de ser un estímul per aquells que diuen que en cinema "està tot inventat". No, no està tot inventat, i "Loving Vincent" n'és una prova evident.

Paco Vilallonga

Col·lectiu de crítics de cinema de Girona